

"Verklig kärlek är att stiga ur sig själv"

Kristen glädje är inte fysiologisk: dess grund är övernaturlig och står över sjukdom och motgångar. Glädje är inte ljudet av pukor och trumpeter, støj och glam vid en folklig fest. Verklig glädje är något inom oss: något som gör oss lugna, som gör att vi svämmas över av fröjd, även om ansiktet ibland fortfarande är allvarligt. (Smedjan, nr. 520)

31 oktober

Det finns människor som är bittra hela dagen. Allting orsakar dem obehag. De somnar som fysiskt besatta av tanken på att sömnen är deras enda tillflykt och att den inte kommer att vara länge. De vaknar med en fientlig och nedslående känsla av att ha ännu en dag framför sig.

De har glömt att Herren har satt oss i den här världen på vandring mot den eviga lycksaligheten; och de tänker inte på att den lyckan bara kan uppnås av dem som går genom denna värld med den glädje som tillkommer Guds barn. (Plogfåran, nr. 305)

Verklig kärlek är att stiga ur sig själv, att hänge sig. Kärleken medför glädje, men det är en glädje som har sina rötter i korset. Så länge som vi vistas på jorden och ännu inte har nått fram till det kommande livets fullhet, kan vi inte uppleva någon

verklig kärlek utan att även erfara självupppoffring och smärta. Det är en smärta som är ljuv och njutbar, en källa till djup glädje, men verklig smärta, för den förutsätter att man besestrar sin egoism och tar kärleken som regel för såväl alla sina handlingar som för varje enskild handling. (När Kristus går förbi, nr. 43)

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/dailytext/
verklig-karlek-ar-att-stiga-ur-sig-sjalv/](https://opusdei.org/sv-se/dailytext/verklig-karlek-ar-att-stiga-ur-sig-sjalv/)
(2025-06-22)